

Link do produktu: <https://www.xn--mocwsaboci-e0b71a.pl/komentarz-do-ksiegi-hioba-moralia-tom-7-sw-grzegorz-wielki-p-313.html>

Komentarz do Księgi Hioba. Moralia. Tom 7 - Św. Grzegorz Wielki

Cena

35,90 zł

Opis produktu

Moralia powstały w okresie pobytu Grzegorza w Konstantynopolu. W dedykacyjnym liście do Leandra, biskupa Sewilli, którego poznał w Konstantynopolu, nasz autor wyjaśnia okoliczności powstania dzieła. Po wyświęceniu na diakona przez Benedykta I lub Pelagiusza II zostaje wysłany na Wschód. Godność kościelna ma usprawnić przebywanie w *ziemskich pałacach*. Udało się za nim wielu jego konfratrów z rzymskiego klasztoru, którzy tworząc nową wspólnotę staną się zapleczem duchowym i oparciem dla Grzegorza w latach pobytu na obczyźnie. Do wspólnych ćwiczeń klasztornych należała lektura duchowa. W ramach tej praktyki, na prośbę współbraci oraz biskupa Leandra, Grzegorz podjął się wykładu Księgi Hioba. Pierwsze wersety wyłożył w formie otwartych nauk dla wszystkich, kolejne – podyktował na sposób wykładu. Całość przejrzał, poprawił i ujął w strukturę trzydziestu pięciu ksiąg, które podzielił na sześć części. Grzegorz, rozważając **doświadczenia Hioba w monastycznej wspólnocie**, nie traktuje ich jedynie teoretycznie. Dyktując kolejne księgi, coraz lepiej uświadamia sobie na podstawie własnych dolegliwości, co to jest próba cierpienia. Skarży się na dotkliwy ból żołądka i chroniczną gorączkę, uznając te przypadłości za zamierzone przez Boga – jak pisze: *abym jako człowiek cierpiący tłumaczył cierpiącego Hioba i dzięki tym ciosom lepiej rozumiał myśl człowieka dręczonego ciosami*.

Nasz autor napisał **komentarz do Księgi Hioba** w oparciu o znaną koncepcję potrójnego znaczenia tekstu biblijnego, to jest historycznego (*historia*), typologicznego (*significatio typica*) i moralnego (*moralitas*). W pierwszym znaczeniu ujmuje się rzeczy w sensie dosłownym – tak, jak nam przekazuje sam tekst. W drugim znaczeniu traktuje się je jako figurę, symbol innej rzeczywistości. W trzecim znaczeniu, które podobnie jak drugie można nazwać alegorycznym, dokonuje się zastosowania danego tekstu do praktyki ascetycznej czy moralnej życia. W pierwszych księgach Grzegorz trzymał się tej trójaspektowej interpretacji, rozpatrując rozdziały natchnionej księgi kolejno w każdym z tych trzech aspektów.

Bo odprawiać pokutę w prochu i popiele, znaczy, po kontemplowaniu najwyższej Istoty, przyznać się, że jest się niczym innym tylko prochem i popiołem. Stąd Pan w Ewangelii mówi do potępionego miasta, gdyby w Tyrze i Sydonie dokonały się ta wspaniałe cuda jak dokonały się w tobie, już dawno pokutowałby w worze i popiele. [Mt 11, 21] Bo przez 'wór,' jest przedstawiona dokuczliwość i ukłucie grzechu, ale przez 'popiół' prochy zmarłych.